

Mă numesc Florin și sunt alcoolic

Am 41 de ani și sunt din Iași. Am crescut într-o familie cu 4 copii. Contactul meu cu alcoolul s-a produs în urma unui eșec. Am terminat 10 clase, după care am dat examenul la "Seminarul Teologic Mănăstirea Neamț", pe care l-am picat. Eram foarte furios că s-a intrat pe pile, că am cântat în coruri renumite din Iași, având colegi de la Filarmonică. Mai târziu, mi-am dat seama că nu aveam ureche muzicală și am picat pe drept. Tot mai târziu, mă întrebam cum au reușit colegii de la cor să mă suporte. Examenul s-a dat în toamnă. Când am venit în Iași, nu am mai găsit locuri decât la o Profesională Agricolă. Am stat un an acasă (fără să fac școala), după care am dat examen și am intrat la seral. M-am angajat, dar singurul loc de muncă pe care l-am găsit a fost pe șantier.

Când am început serviciul, nu eram în stare să beau o sticlă de 1/2 de bere iar după aproximativ 6 luni, beam votcă cu cana de apă. Mama este și ea alcoolică, dar nu mai bea de 28 de ani. Am fost frustrat mult timp pentru deosebirea pe care o face mama între mine și fratele meu. Au început scandalurile, așa că după vreo 2 ani m-am însurat. Am sărit din lac în puț. Scandalurile au continuat, fie că eram în perioada de consum, fie că mai făceam câte o pauză de 3-6 luni. Când eram beat, nu eram scandalagiu, de aceea mă enervam foarte tare și dădeam familiei exemplele cele mai rele precum că alții vin acasă beți, fac scandaluri, etc.

Mi-am dat seama că am o problemă cu alcoolul încă de la început. Pot spune că am băut 10 ani, iar ceilalți 10, am încercat să mă las. Am început să mă interesez despre această boală (încă de pe atunci mi-am dat seama că este o boală). Vorbeam despre această problemă, dar amânam momentul sau încercam de unul singur, și reușeam între 3-6 luni și atunci spuneam că fac o pauză. M-am păcălit mult timp crezând că eu pot controla alcoolul. Mergeam la o petrecere și nu mă îmbătam, dar „recuperam” după 2-3 zile. În timpul consumului, dacă se întâmpla vreo dată „să se rupă filmul”, aveam cele mai mari muștrări de conștiință. A doua zi îmi era rușine de fiica mea. Ea m-a ținut în viață.

În anul 1994, ne-am mutat la 20 km de Roman. Atunci nu prindeam decât TVR. Am văzut o emisiune în care apărea un alcoolic din Piatra Neamț, care a vorbit despre o boală al cărei remediu era abstenența, etc. Mă gândeam că dacă aș fi în oraș, aș vrea să merg și eu la un asemenea grup. După câțiva ani, am revenit în Iași. Vroiam să fac ceva. După o băută zdravănă, m-am dus la medicul de familie și am cerut o internare la spitalul nr. 7, secția dezalcoolizare. Am stat internat o lună, timp în care, în afară de niște vitamine, am stat de vorbă o oră cu un psiholog. La ieșirea din spital, doctorița m-a întrebat dacă vreau într-adevăr să renunț la alcool. I-am răspuns cu DA, și atunci ea mi-a spus că îmi face o injecție. Dacă mai beau, o să mor sau o să paralizez. După vreo 6 luni, m-am trezit bând. Am reușit atunci să-mi măresc perioadele de abstenență, și am găsit un grup, altul decât A.A.-ul (Alcoolicii Anonimi). Aveau altă metodă, și atunci am venit la Alcoolicii Anonimi. Când am intrat în A.A., aveam 3 ani de abstenență. După o lună jumătate, am avut o recădere. O înmormântare, urmată de un incediu, au reușit să mă facă să mai beau o zi.

Acum încerc să țin aproape de grup, să fac pașii încet dar corect, cu onestitate, să schimb ceva la mine și să-mi capăt abstenența senină. Cu această ocazie, aș vrea să le mulțumesc membrilor A.A. "Unirea" Iași pentru că fără ei, nu aș fi știut că se poate trăi fără băutură și cu seninătate. Cu ajutorul lor, am fost la Piatra Neamț la sărbătorirea a 15 ani de A.A. în Piatra Neamț. Felicitări și lor. Tot aici, aș dori să mulțumesc părintelui Iulian Negru, director al Fundației „Solidaritate și Speranță”.

Florin din Iași